

Η Κυριακή του Ασώτου στο Ζαγκλιβέρι

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Τη δεύτερη Κυριακή του Τριωδίου που η Εκκλησία μας και το Ποίμνιό της την ονομάζει Κυριακή του Ασώτου (Λουκ. ΙΕ΄ 11-32), ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου κ. Θεόκλητος προέστη του Όρθρου και της Θείας Λειτουργίας στον Ιερό Ναό της Αγίας Ενδόξου Νεομεγαλοπαρθενομάρτυρος Ακυλίνης στο Ζαγκλιβέρι.

Να σημειωθεί ότι αυτή η μεγάλη Κυριακή του Τριωδίου για φέτος συνέπεσε με την ημέρα της θαυματουργικής ανευρέσεως των Ιερών Λειψάνων της Αγίας Ακυλίνης, κατά την 8η Φεβρουαρίου 2012, στον Ιερό Ναό Παμμεγίστων Ταξιαρχών Όσσης, ευλογία στην οποία πάρα πολύ συνετέλεσε ο αείμνηστος Μητροπολίτης Λαγκαδά,

Λητής και Ρεντίνης κυρός Ιωάννης, ο οποίος με όλη του την καρδιά προσέφερε το μεγαλύτερο τμήμα των Ιερών Λειψάνων, του πολυτίμου αυτού θησαυρού στην Ιερά μας Μητρόπολη, ο οποίος και θησαυρίζεται στην αργυρά Λειψανοθήκη Της στον ομώνυμο Ναό Της στο Ζαγκλιβέρι, που ανήγειρε με κόπους πολλούς ο αείμνηστος π. Αναστάσιος Θεολόγου.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ο Παν. Αρχιμ. π. Νικόδημος Κωτινούδης, συνεργάτης του στα Γραφεία της Ι.Μ. και ο Εφημέριος του Ιερού Ναού Αιδ. Οικ. π. Αθανάσιος Κούκος, ο και Αρχιερατικός Επίτροπος της Περιφέρειας.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος αρκέστηκε μόνο στη φιλολογική παρουσίαση του Ιερού Κειμένου, καθότι, όπως είπε, δεν χρήζει το διαμάντι αυτό καμμίας παρατηρήσεως ή σχολιασμού! Στάθηκε μόνο λίγο παραπάνω στη στιγμή πού το άσωτο παιδί επέστρεψε στον πατέρα και στο σπίτι του και στην υποδοχή που του επεφύλαξε ο γεροπατέρας: «... και ενώ ήταν ακόμη μακριά, τον είδε ο πατέρας του που αγνάντευε περιμένοντας τον γυρισμό του και τον σπλαγχνίστηκε και τρέχοντας σε προϋπάντησή του, έπεσε στον τράχηλό του και τον αγκάλιασε και τον καταφίλησε με πατρική στοργή και πόθο...» (Λουκ. ιε΄ 20)!

Και κατέληξε ο Δεσπότης: «Δεν περίμενε ο πατέρας να του γυρέψει το σπλάγχνο του συγγνώμη... Δεν άντεξε να κρατήσει τη θέση και τα δίκια του κριτή... Μόνο ράγισε η καρδιά του και δικαιώθηκε η πολυχρόνια προσμονή του, που τον οδηγούσε καθημερινά ν' αγναντεύει απ' το χαγιάτι του, προσμένοντας τον γυρισμό του...

Κι έσμιξε τα δάκρυα με τους πατρικούς οικτιρμούς κι έγινε ο τόπος απόδειξη μιας πατρικής ζεστής αγκαλιάς, που δεν γυρεύει να επιβεβαιώσει την εξουσία ή το δίκιο της, αλλά ξέρει να γίνεται αντίδωρο και σκέπη και ρούχο πολύτιμο για να ντύσει τον ηρωισμό της παιδικής συγγνώμης...Κι ο κουρελιάρης γίνηκε πάλι πρίγκηπας... Έτσι γίνεται όταν η καρδιά κι όχι η λογική δίνει λύσεις...

Να γιατί ο Μέγας Φώτιος θα μας πει για το πατρικό γεροντικό αυτό τόλμημα πως ερμηνεύει, η καλύτερα διαζωγραφίζει, τον πίνακα τον Μυστικό της κατά Χριστόν Σωτηρίας μας · “Δεν Τον αγαπήσαμε εμείς, αλλά Αυτός μας αγάπησε Πρώτος”, δεν αγαπήσαμε τον Θεό Πατέρα μας εμείς πρώτοι, αλλά Εκείνος μας αγάπησε πρώτος – “...ούχ ἡμεῖς, ἀλλ’ Ἐκεῖνος ἠράσθη ἡμῶν πρῶτος...” – και με το αίμα Του υπόγραψε το συμβόλαιο της Σωτηρίας μας... υποκλινόμενος στο μεγαλείο της βουβής μεν, μα τόσο γοερής δε συγγνώμης...»!

Προ της Απολύσεως ο Σεβασμιώτατος ετέλεσε Ιερό Μνημόσυνο υπέρ Αναπαύσεως της ψυχής του λίαν αγαπητού σε αυτόν Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κυρού Ιωάννου, ως μικρή ανταπόδοση στο μεγαλείο της ψυχής του και ένδειξη ευγνωμοσύνης για τη συμβολή του στην ανεύρεση και την μετακομιδή από την Όσσα στο Ζαγκλιβέρι των Πανσέπτων Ιερών Λειψάνων της Ζαγκλιβερινής Νεομάρτυρος. Άλλωστε είναι γνωστός σε όλους ο σύνδεσμος της αγάπης, της φιλίας και της εκτιμήσεως, την οποία έτρεφε και τρέφει ο Ποιμενάρχης μας για τον Μακαριστό Ιωάννη, του οποίου η απουσία η σωματική τον πληγώνει πολύ. Για τούτο και πάντοτε αναμιμνήσκεται και στην Ιερά Πρόθεση και στη Μεγάλη Είσοδο τελώντας τη Θεία Λειτουργία και Ιωάννου Αρχιερέως, Αδελφού και Συλλειτουργού ημών γενομένου...

Να σημειωθεί ότι στον ιστορικό Ναό της Αγίας έχει ήδη εκκινήσει η ιστόρηση – αγιογράφησή του, με πρωτοβουλία του Εφημερίου και του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου του Ναού, την οποία έχει αναλάβει ο Αγιογραφικός Οίκος των “αδελφών Βλάχων”. Τους ευχόμεθα από καρδιάς να την ολοκληρώσουν, του Κυρίου συνεργούντος και του Λαού του Θεού βοηθούντος.

